

Prošnja.

Dne 22. novembra 1911 nenadoma in prerano umrli sodni svetnik

dr. Eduard Volčič

je po svojem neumornem delovanju na polju prosvete in po svojem značajnem življenju pač zaslužil, da dobi na novomeškem pokopališču, kjer počiva,

nagrobni spomenik,

ki naj ne priča samo o pieteti njegovih najbližnjih, temveč naj bo tudi vidno znamenje priznanja iz zahvalnosti za njegova dela.

Na to misliti in za čim dostojnejši nagrobni spomenik skrbeti so poklicani v prvi vrsti blagopokojnikovi tovariši, **slovenski pravniki**, ki najbolje vedo, kako vztrajno in požrtovalno se je dr. Volčič trudil za slovensko pravno stroko, in osobito, koliko dobrih pripomočkov je ostavil za izvrševanje pravosodja v slovenskem jeziku. Zato je društvo „Pravnik“ na svoji glavni skupščini dne 29. pr. m. smatralo za svojo častno dolžnost, zavzeti se za nagrobni spomenik drju. Volčiču in povabiti predvsem svoje p. n. člane k **prispevanju** v ta namen.

Slovenskim pravnikom pa naj se blagovolijo pridružiti tudi **vsi oni**, ki so blagopokojnega drja. Volčiča šteli med svoje prijatelje ali ki hočejo sploh izkazati zasluženno posmrtno čast temu mnogostranskemu slovenskemu pisatelju in odličnemu narodnemu delavcu.

Prispevki, ki naj se pošiljajo do konca marca meseca t. l. **društvu „Pravniku“ v Ljubljani**, se bodo zabeleževali v „Slov. Pravniku“ in drugih slovenskih listih.

V Ljubljani, dne 15. februarja 1912.

Odbor društva „Pravnika“.